

intacts

vänner

Informationsbrev nr 6 2008

GOD JUL GOTT NYTT 2009 varmt tack för allt, arbete och alla bidrag

Styrelsen tackar för det stöd som Du har gett föreningen Intacts Vänner och därmed arbetet i INTACT, Tamil Nadu.

Det har varit ett händelserikt år.

Projektet Möjligheternas Land startade under första kvartalet och har pågått under hela året. En ny ansökan till Forum Syd och SIDA har lämnats in och vi väntar med spänning på SIDAS beslut nu i december.

Komal Sweden en förening i Uppsala kontaktade Intacts Vänner i juni för samtal om sammanslagning. Beslut tas 2009. Intact-EQ – en ny lokalgrupp har bildats i Uppsalatrakten och arbetar med en ansökan om medel för etableringen av ett ridterapicentrum i anslutning till Intact Special School.

Medlemsantalet och antalet faddrar har ökat kraftigt.

Tre lärare från Intact Special school har besökt Sverige under en månad.

Vi förbereder för att genomföra ett konstlotteri och att ta emot nya medlemmar från Komal Sweden under nästa år.

Vi önskar Er alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År och ser fram mot framgångsrikt gemensamt arbete under 2009 för att samla in pengar till Intacts olika verksamheter.

Styrelsen för föreningen Intacts Vänner
Britt-Marie Strandahl

God Jul från Intact EQ

Tiden går fort, redan tre månader har gått sen det första lokalgruppsmötet i Uppsala. Lördagen den 13 december på självaste lucia packade vi bilen full och rullade mot Dalarna. Snö, öppenspis, god mat och en hel del diskussioner och planering inför våren. För i vår händer det saker! Malin Jensen, arbetsterapeut från Örebro, åker tillsammans med Tobias Elmkvist ner till verksamheten i Indien på uppdrag av Intact EQ för att sätta igång arbetet med det kommande ridterapicentret.

Även i Sverige blir det en händelserik vår med årsmöte för både Intacts Vänner och Komal Sweden, det finns planer på en seminariedag om ridterapi och att göra en filmatisering av projektet. Följ vårt arbete och Malins resa på hemsidan: www.intacteq.com

Varför vill du åka som volontär?

Jag har tidigare arbetat som volontär på sommarläger för barnhemsbarn i Rumänien. Att resa som volontär ger mycket. Jag lär mig om hur olika samhällen fungerar och jag får en kulturell förståelse som jag har användning av i mitt arbete som arbetsterapeut.

Varför väljer du att åka med Intact EQ?

· Jag hade länge funderat över att jag vill åka som volontär igen och sen hade jag börjat fundera på Indien. Av en slump såg jag Jonnas insändare i tidningen i samband med en artikelserie om ridterapi. Jag trodde aldrig att jag skulle kunna kombinera både volontär, Indien, ridterapi och barn med funktionshinder men jag sökte på Internet på Jonnas namn och hittade på så sätt föreningen

Vad har du för förväntningar inför resan?

· Jag hoppas att jag kommer bidra med något både i Indien och till organisationen i Sverige. Att jag ska vara hjälp. En annan stor del med resan är att jag får se en annan kultur.

Vad ger det dig i ditt yrke som arbetsterapeut?

· I mitt arbete träffar jag många olika människor med olika funktionshinder och från olika kulturer. Jag tror att det är just mötet med människor som jag kommer få mer erfarenhet av genom resan. Att jag får en annan förståelse för andra människors situation

God Jul och Gott Nytt År

Önskar

Intact EQ

Tankar och lärdomar efter besöken på några skolor

Vid frukostbordet den sista dagen lärarna var i Örebrotrakten samtalande i om tankar och lärdomar från besöken på de olika skolorna. Vi pratade förts lite om skillnaderna i förutsättningar som lärarna i Sverige respektive Indien har. Antalet elever per undervisningsgrupp är betydligt lägre i Sverige än i Indien. Antalet lärare - vuxna i klassrummet. Lokalernas utformning. Teknisk utrustning och tillgången på hjälpmedel både för enskilda elever och i klassrummen

De svenska pedagogernas bemötande av barnen skiljer sig från det som är vanligt i Indien. Lärarnas konsekventa förhållningssätt, att alltid fråga efter vad barnen tycker och att

låta barnen välja imponerade på våra gäster. De har bestämt sig för att ta med detta hem och införa på Intact Special School. Ett exempel som Karuna beskrev var att de svenska lärarna la fram färgkriterior av många olika kulörer och lät barnen välja. I Indien väljer lärarna vilka färger som ska användas.

En annan reflektion är "Vi säger inte tack till barnen, när de ger oss något." Det ska vi ändra på när vi kommer hem. Öka vår medvetenhet om och agera som rollmodeller för barnen.

De svenska pedagogernas närhet och fysiska kontakter med barnen imponerade. Förståelsen finns för värdet av både kramar och att få sitta i knä, men olikheterna i vad som är acceptabelt skiljer. I Indien är det helt ok och accepterat att lärarna har fysiska kontakter med de mindre barnen, men inte med barn från 10 år och äldre. Alla tre lärarna ser hur mycket detta betyder för barnen och vill ändra när man kommer hem. De inser också att det kommer att ta tid. Barnens föräldrar måste förstå och inspirera förändringen.

Planeringen av dagens arbete med genomgång av dagens program och de individuella programmen för varje elev, samt uppföljningen av vad som hänt under dagen innan man går hem inspirerade besökarna att starta arbetet direkt efter hemkomsten. Först avser de att berätta för sina kollegor och därefter införa detta arbetssätt.

Tillämpningen av olika sätt att kommunicera gav ny kunskap och inspiration till ändringar på hemmaplan. Dels vill Karuna starta utbildning för skolans pedagoger i teckenspråk för att komplettera undervisningen med "tecken som stöd", Dessutom bidrog många lärare till att öka de indiska kollegornas kunskaper om och intresse för att använda bilder i ökad utsträckning i undervisningen. Under besöket på brickebackens särskola hjälpte alla lärarna till att tillverka material - bilder - som redan nu används på Intact Special School.

Dessa intryck är ett litet axplock av alla, fångade i direkt anslutning till besöket. Jag åker ner till Indien och Intact Special school i mitten av januari och stannar till början av mars. Då blir det intressant att lyssna till tankar och erfarenheter från besöket och se vilka förändringar som genomförts eller är på väg att genomföras.

Britt-Marie Strandahl

Tack till alla som gjorde besöket från Indien framgångsrikt

Föreningen Intacts Vänner vill tacka alla er som på olika sätt bidrog till att studiebesöket för de tre indiska lärarna Mrs Karuna Ebenezer, Mrs Mercy och Ms Rachael blev innehållsrikt och lyckat.

Utan den välvillighet och hjälpsamhet som Ni alla har visat hade denna uppgift inte varit möjlig att genomföra.

Besöket varade under perioden 22 september till 23 oktober. Fem olika skolor besöktes; Adolfsbergsskolan, Brickebackens skola, Sveaskolan, Fellingsbro Folkhögskola och Salboheds

gymnasiesärskola. Skolledningar och lärare har på alla platser gjort sitt yttersta för att de besökande lärarna skulle få ta del av olika typer av verksamheter och arbetssätt. Jag vet att lärarna är mycket tacksamma och glada över att fått möjligheten att möta kollegor, följa undervisningen, samtala kring gemensamma erfarenheter och berätta om sin egen arbetssituation.

Ett särskilt tack framför vi till Adolfsbergsskolans ledning som gjort besöket möjligt genom ansökan om pengar från Programkontoret.

Tack också till alla dem som bedrog till att visa upp sina verksamheter och ge en både bredare och djupare bild av vårt samhälle och arbetet med personer med olika handikapp.

Till sist ett varmt tack till alla medlemmar som ordnat med transporter, lånat ut vinterkläder, bjudit på mat och på annat sätt förgyllt besöket.

Arbetet går nu vidare för att utveckla samarbetet mellan olika skolor. Inom föreningen är vi engagerade att samla in pengar till det fortsatta arbetet.

Vi hoppas att besöket gett inspiration till fortsatta kontakter och stöd till arbetet i Indien.

Varmt tack Britt-Marie Strandahl

Tankar från Kalryan Hills

Nu är jag inne på min åttonde vecka på Intact och tiden springer ifrån mig. Alla dagar ser olika ut, ibland jobbar jag som lärare, andra dagar mer organisatoriskt, eller med att informera nya volontärer och studenter som kommer hit. Thomas berättade härom dagen att jag de kommande veckorna ska vara "in charge of the whole school" när han åker iväg på andra uppdrag. Det ska bli jättespännande! Det som alla dagar här har gemensamt är att de är fullpackade med nya intryck. Vissa idylliska, andra förlamande hemska. Livet precis som döden känns på något sätt mer närvarande här. Och det gör att jag upplever alla händelser som outspädda, ibland stickande koncentrerade.

I en tidning jag läste för ett par dagar sedan tog de upp problemet med nyfödda flickor i de fattiga byarna. Att vara fattig och få en flicka är en av livets största nitlotter i Indien, och ännu värre flera döttrar. För en fattig familj blir kostnaden som fodras för döttrarnas kommande giftermål ibland en ohållbar situation. Så i desperation eller ska vi kalla det ren överlevnadsinstinkt säljs unga flickor till ett pris mellan rs 2.000-12.000 (alltså 350-2000 kr). På senare tid har den indiska regeringen uppmärksammat den här vidriga marknaden men följderna av uppmärksamheten har istället resulterat i att dödligheten hos nyfödda flickor ökat. Längre in i artikeln stod det att det inte är ovanligt att en flicka från varje familj i de fattigaste byarna har "försvunnit". Jag väljer att inte ta upp vilka metoder som används för att ta livet av flickorna. Det här är för mig en outhärdlig information att ta in helt när jag förmodligen befinner mig mitt i det.

Tänk att den kultur som vi så ofta talar om med stolthet och fascination, också innehåller de mest omänskliga normer vi kan tänka oss. För det märks på hur människorna här uppe i bergen

rör sig, det märks på hur de möter min blick... och det märks på hur de inte möter min blick, att mångas liv kontrolleras av maktstrukturer (ofta förklädd i en religion) som har reproducerats in i folket under så många hundra år. Att det är kvinnorna som strukturellt diskrimineras inte bara i Indien utan i nästan alla kulturer och samhällen är ju ingen nyhet, ändå blir jag lika förbannad, förtvivlad och förvånad varje gång livet påminner mig om hur lurade vi är.

Därför känns det så bra att se de här små barnen gå i Intacts skolor och aktivitets center här i Kalryan Hills. De skaffar sig kunskaper deras föräldrar ofta inte besitter och en vacker dag när barnen blivit vuxna kanske det vågar ifrågasätta eller kanske gå mot den kulturella storm de vuxit upp i.

Jag blir bara mer och mer imponerad av Intacts organisation ju längre tiden går och desto mer jag lär mig om den. Vilka goda krafter det ändå finns!

Det är frustrerande att ge sig på att skriva om det jag upplever här...det går nog inte att beskriva Indien med ord, det blir bara torftigt, och torftigt är det sista det har landet är. Hur som helst trivs jag bättre än jag någonsin hade kunnat föreställa mig, förmodligen för att jag har så underbara människor omkring mig.

Emilia Zika

Indien, Indien, Indien

Äntligen ar jag framme igen, eller jag kom fram för drygt en vecka sedan. Thomas mötte mig vid flygplatsen och vi tog tåget till Trichy dagen därpå. Otroligt nog kände jag igen mig nästan hela vägen från till Chandra Park Hotel och Egmore Railway Junction.

Liksom förra gången är ljudnivån hög, människorna många och trafiken värre än man kan tänka sig. Men jag bara älskar den här kontrasten, på något sätt finner jag ett lugn inom mig som inte går att hitta i Sverige.

De andra volontärerna på Intact Special School väntade länge och väl på att jag skulle komma. Första advent i Indien, känns minst sagt lite udda. Emilia och Ingelie hade förberett glögg, hemmagjord glögg, godare än den svenska flaskan. Rachel Pricilla hade lagat till nudlar som smakade underbart efter en dags resande. Alla vt ju att saffran finns i Indien, sa varför inte bara göra ett försök till lussebullar. Indien har allt, men inte en helt vanlig ugn, Så det blev saffranskakor istället, men det fungerar precis likadant. Första ljuset i ljusstaken tändes.

Måndag morgon på ISS

Karuna hade den tidigare kvällen informerat mig att det var helt okej att sova till kl 11, eftersom jetlaggen fortfarande sitter i lite. Men jag vaknade andå 0720 vilket ar 0250 hemma om jag nu räknar rätt.

Jag får en kort tur i klassrummen efter morgonbönen, Emilia tog mig runt och försökte visa vardagen, men sanningen ar att ingen dag ar den andra lik.

Och det är här jag får avsluta mitt inlägg för nu.

Vi ses igen!

Ida-Sahar 2008.12.09

Hämtat från Ungdomsgruppens blogg <http://intactsvanner.blogspot.com>.

Julmarknad i Nora

Tre små gummor skulle gå en gång till marknaden uti Nora.....

Lördagen den 8 december 2008 var vi tre små gummor och lika många gubbar på julmarknaden i Nora. .. hade bjudit in oss och gav oss ett bord i källaren på hennes affär. Där dukade vi upp bordet med handbroderade kort, tryckta kort, tegelstenar och handvävda handdukar. Vädret var grått och regnigt, men i lokalen fanns det både glädje och julstämning. Tillsammans med andra försäljare bjöd vi ut varorna. Resultatet för en dags arbete blev **2240** kronor. Många besökare visade intresse för föreningen och vårt arbete.

Varmt tack till Eva Mosberg för att vi fick vara med på julmarknaden i hennes affär.

Varmt tack till gummorna Ulla och Barbro och till gubbarna Calle, Paul och Emmanuell!

Britt-Marie Strandahl

Årsmöte 2009

Föreningens årsmöte kommer att hållas lördagen den 21 mars 2009 kl.: 13.00 i Trefaldighetskyrkan, Örebro.

Notera tidpunkten. Kallelse kommer senare.

Fadderbarn

Det finns många barn som saknar faddrar. Hjälp oss att sprida information om föreningen och dess fadderverksamhet.

Avgiften för fadderskapet för barnen i Intact Special School, barn med beteckningen SE är för 2008 2400 kronor.

Avgiften för fadderskapet för flickorna är 1100 kronor, för de yngre flickorna. När de börjar 8 - 9 klass ökar avgiften till 1600 kronor per år.

Pengarna betalas in på postgirokonto 90 11 31-3. Märk talongen med barnets beteckning och året som avgiften avser. Det underlättar för kassören.

Anmäl intresse till Britt-Marie Strandahl, telefon 0581/54090 eller epost bm@strandahl.se.

Köp tegelstenar

Årsmötet beslutade att föreningen under tre år ska samla in 450 000 kronor till byggnader inom Möjligheternas Land; ladugård, övernattningsbostäder, matsal, förråd för verktyg och andra ekonomibygnader.

Varje tegelsten kostar 100 kronor. När Du köper en tegelsten får Du ett tackkort med en numrerad sten. Vi behöver sälja många tegelstenar.

Hjälp till genom att köpa en eller flera tegelstenar genom att sätta in pengar på postgiro 90 11 31-3, märk talongen med tegelstenar.

Adressändring

Meddela föreningen om ändrad adress, både postadress och e-postadress. Det underlättar för oss och bidrar till att hålla nere kostnaderna för distribution av information.

Värva medlemmar - Medlemsavgiften är 100 kronor

Nu har vi 328 medlemmar. Medlemsavgiften är 100 kronor. Du som inte har förnyat Ditt medlemskap gör det genom att sätta in 100 kronor på postgiro 90 11 31-3 och märk talongen Medlemskap 2009.

Hjälp oss att skaffa fler medlemmar!

Pengarna kommer fram

Av våra insamlade medel kostade administrationen under 2007 3,9 %. 96,10 av varje insamlad hundralapp ges direkt till verksamheten.

Ungdomsgruppens blogg

Kontaktpersoner för Ungdomsgruppen och <http://intactsvanner.blogspot.com>.